

ע"פ 57747/06/19 - הצורפים בע"מ, ח.פ. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 57747-06-19 הצורפים בע"מ נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אברהם בולוס

הצורפים בע"מ, ח.פ.

המערערת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בחדרה (כבוד השופט אלכס אחטר) מיום 16.6.19 ואשר בגדרה נדחתה בקשת המערערת להארכת מועד להישפט.

2. המערערת הגישה לבית המשפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט בגין הודעת תשלום קנס. כפי הדו"ח שנשלח למערערת, ביום 18.1.18 רכב הרשום על שמה תועד מבצע עבירת מהירות בניגוד לתקנה 54א לתקנות התעבורה.

3. בקשה זו נדחתה על ידי בית משפט קמא והטעם העיקרי שעמד ביסוד הדחייה, היה האיחור הניכר שדבק בהגשת בקשה זו, אשר הוגשה למעלה משנה וחצי ממסירת הדו"ח לידי המערערת.

4. עם החלטה זו המערערת לא השלימה והגישה את הערעור שכעת מונח בפניי.

בהודעת הערעור המערערת טענה כי לאחר בירור היא איתרה את פרטי הנהגת שנהגה בפועל ברכב וביקשה ממנה לפעול להסבת הדו"ח על שמה, דבר שלא נעשה. עוד נטען כי חסימת דרכה של המערערת תנציח את עיוות הדין שנגרם לה, משום שהעבירה לא בוצעה על ידה וגם נוכח הספקות האופפים את מצלמות א-3 שתעדו את ביצוע העבירה.

מנגד, המשיבה סמכה את ידיה על החלטתו של בית המשפט קמא. המשיבה טענה בפניי כי אין כל הצדקה לקבלת הערעור נוכח הזמן הרב שחלף עד להגשת הבקשה לבית המשפט קמא.

5. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור וגם שמעתי טענות הצדדים, אני סבור כי דין ערעור זה דחייה.

6. אני תמים דעה עם בית המשפט קמא כי הבקשה הוגשה באיחור ניכר. איחור זה בפני עצמו מצדיק את דחיית בקשתה של המערערת להארכת מועד, זאת בייחוד משלא הוצג בפני בית המשפט קמא וגם לא בפניי אף טעם, לא כל שכן משכנע, לאיחור בלתי מוסבר זה.
7. המועד להגשת בקשה להישפט קבוע בחוק והארכתו אפשרית בקיומם של טעמים משכנעים. עוד יש להדגיש, כי ככל שהזמן חולף, יש להציג בפני בית משפט קמא נימוקים כבדי משקל כדי להצדיק את הארכת המועד. במקרה זה, פרק הזמן שחלף הינו ארוך במיוחד כאשר המערערת לא הצביעה על נסיבות שאינן בשליטתה ואשר מנעו ממנה לפעול במסגרת המועד הקבוע בחוק (רע"פ 4122/17 אדרי נ' מדינת ישראל (22.4.18)).
8. המערערת ולמרות ידיעתה אודות הדו"ח היא שראתה לשבת בחיבוק ידיים במשך חודשים רבים. גם אם המערערת סמכה על הנהגת כי תפעל להסבת הדו"ח או להגשת בקשה מתאימה אחרת, עדיין מחובתה לעקוב ולוודא כי הדבר נעשה. לו המערערת עשתה כן לבטח הייתה מגלה תוך זמן סביר כי הנהגת לא קיימה אחר חלקה, ואז ליטול שוב את המושכות לידיה לפני חלוף המועד ולפעול להגשת הבקשה המתאימה (רע"פ 7839/08 קורנפלד נ' מדינת ישראל (10.11.08)).
9. האיחור במקרה זה ניכר ואין ביסודו אף הסבר סביר. היא המערערת אשר במשך חודשים לא נקפה אצבע, ומכאן אין לה להלין אלא על עצמה.
10. מכל האמור, אני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תשלח פס"ד זה לצדדים.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, בהעדר הצדדים.